

רע"י בספר בית אלקים 'המבי"ט שער היסודות פרק ג' שביאר דברי הרמב"ם וז"ל: לכן הזהיר עליו הרב (הרמב"ם) ז"ל להאמין ולאמת שיבא ולא יחשוב שיתאחר "אם יתמהמה חכה לו" (כמאמר הנביא (חבקוק שם) כי מה שלא הוגבל זמנו יכול להיות בכל זמן בין קרוב או רחוק והבלתי מאמין לזמן קרוב ג"כ לא יאמין לזמן רחוק, וגם אם יגביל לו זמן בעבור זומן אשר גבל תמעט אמונתו לעתיד וכן אם יגביל לו זמן לא יאמין ביאתו קודם הזמן ההוא ואם בזמן שהגביל לו כפי דעתו לא בא לא יאמין ביאתו לזמן שאינו מוגבל כפי דעתו.

ולכן האמונה היא שלא יחשוב שיתאחר (כי אין לו זמן מוגבל ואפשר בכל יום ביאתו כמו שאמר הכתוב (תהלים צה, ז) היום אם בקולו תשמעו, וגם שנתאחר הרבה מן הזמן יהי לו יותר תקוה כי הוא קרוב יותר מהזמן שנבד וכמו שאמר הכתוב (שם): "אם יתמהמה חכה לו" כי האיחוד הוא סבה לשתחכה לו יותר, ומ"ש הכתוב (שם) "כי בוא יבוא ולא יאחר" כי בזמן ביאתו לא יאחר ולא תהי' ביאתו באיחור, וזהו כפל בא יבוא. עכ"ל.

ומבואר מדברי המבי"ט דכל יום ויום ניתוסף בחיוב החיכוך והציפיה לגבי יום הקודם ותמיד צריך לחכות ולצפות יותר ויותר, "כי האיחור הוא סבה לשתחכה לו יותר".

לפ"ע